

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาวะการณ์ที่เกิดวิกฤติของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านสังคม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและระบบข้อมูลข่าวสาร ส่งผลกระทบให้มีการปรับแนวทางการจัดการศึกษา ทำให้การศึกษากับชีวิตเป็นเรื่องเดียวกัน ดังนั้นการศึกษาต้องใช้วิธีการที่หลากหลายมีความยืดหยุ่น รวดเร็วต่อเหตุการณ์ เป็นการจ้องประกอบเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ ให้บุคคลสามารถเรียนรู้ พัฒนาทักษะ ทักษะคิด ค่านิยมได้จากประสบการณ์ในชีวิต จากครอบครัว บุคคล รากฐานการทำงาน ชุมชน สิ่งแวดล้อม สื่อและแหล่งความรู้ต่าง ๆ เพื่อนำความรู้ ความคิด ทักษะและความสามารถที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้ คือ ปัญญา ไปใช้ในการแก้ปัญหา และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ชุมชน และสังคมโดยรวมได้อย่างเหมาะสม (บุญธร เลิศสุริยะกุล, 2542 : 4) รวมทั้งการศึกษานี้เป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาคุณภาพของคนประสบความสำเร็จสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมโลกยุค โลกาภิวัตน์ที่กำลังจะเคลื่อนตัวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงดังที่กล่าวมาแล้ว สังคมจึงหวังที่จะให้ประชาชนสามารถที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเป็นผล การศึกษา ยุค 2000 ของแต่ละประเทศมีความเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เนื่องจากการศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะผลักดันให้ประเทศรอดพ้นจากภาวะวิกฤติ มีการพัฒนาและยกระดับประเทศเข้าสู่คุณภาพและมาตรฐานสากล เพราะการศึกษาเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพ สามารถใช้ศักยภาพดังกล่าวพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปได้ (สมศักดิ์ สันธุระเวช, 2542 : 17-22)

ประเทศที่เจริญก้าวหน้ารวดเร็วในปัจจุบัน พบว่า ประชาชนในชาติโดยรวมได้รับการพัฒนาให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพเป็นจำนวนมาก สิ่งที่เป็นปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก็คือ การศึกษานั้นเอง ดังคำที่กล่าวว่า การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและดีมาน้อยเพียงใดปัจจัยทางด้านทรัพยากรมนุษย์ (Human resources) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งที่พัฒนาในด้านสังคม เศรษฐกิจการเมือง และยอมรับว่า เครื่องมือที่สำคัญที่จะทำให้ทรัพยากรมนุษย์มีคุณค่าต่อการพัฒนา (สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์, 2542 : 8) ซึ่งการศึกษาใน

ระบบใหม่ จะต้องจัดเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานในระดับสากล สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ ทุกวันนี้การศึกษามีได้สอนให้ประชาชน จัดการกับการเปลี่ยนแปลง การจัดการศึกษานั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูจะต้องเป็นนักจัดการเปลี่ยนแปลง (Change agent) ที่มีความชำนาญ จึงจะสามารถสร้างความแตกต่างในชีวิตของนักเรียนได้ ไม่ว่านักเรียนจะมีพื้นฐานหลังมาอย่างไร ครูจะต้องตอบสนองความต้องการและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในสถานประกอบการ จากการเรียกร้องเรื่องคุณภาพของทุกฝ่ายในสังคม รวมถึงตลาดแรงงานที่เร่งเร้าให้โรงเรียนสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ได้ระดับที่เหนือกว่าเดิม (สุรัฐ ศิลปอนันต์. 2542 : 10)

ประเทศไทยจะต้องใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ โดยเน้นการพัฒนากระบวนการบริหารและการจัดการ รวมถึงพัฒนาผู้บริหารการศึกษาทุกระดับ เพื่อเพิ่มพลังและส่งเสริมสมรรถภาพของบุคลากรทางการศึกษานำไปสู่การพัฒนาเยาวชนและประชาชนที่เป็นทรัพยากรอันมีค่าของประเทศโดยรวม เป้าหมายการพัฒนาการศึกษาของไทยเป็นอย่างไร ดูได้จากจุดมุ่งหมายการจัดการศึกษา ซึ่งตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ได้ระบุถึงการพัฒนาของระบบการศึกษาที่สำคัญ คือ การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาที่มุ่งพัฒนา “คน” ให้เป็น “มนุษย์” ที่มีคุณภาพ มีความสามารถเต็มตามศักยภาพ มีการพัฒนาที่สมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ กระบวนการศึกษาจึงมีนักเรียนเป็นเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนา ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวจะต้องถือเอานโยบายของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรมาเป็นเป้าหมายในการปฏิบัติงาน โดยต้องคำนึงถึงสภาพสังคม เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตมาเป็นตัวกำหนดให้ได้มาซึ่งคุณประโยชน์ตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ เพื่อให้เกิดผลผลิตจากกระบวนการจัดการศึกษาที่ดี (บัญชา อึ้งสกุล. 2542 : 26) สอดคล้องกับปรัชญาที่ว่า การศึกษา คือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพ โดยการพัฒนาความสามารถที่ติดตามตัวมาของมนุษย์แต่ละคน เป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงรวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน การศึกษาจึงเป็นเรื่องของการพัฒนาคนเป็นการสร้าง “ทุนมนุษย์” อันเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา คนที่ได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมจะเป็นกำลังแรงงานที่มีคุณภาพของประเทศ จะเป็นกลไก และเป็นกำลังใจสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและประเทศชาติ

อีกทอดหนึ่ง ดังที่นักวิชาการจำนวนไม่น้อยกล่าวไว้ว่า การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศ ดังนั้น ประเทศต่าง ๆ ในโลกได้ทุ่มเทกำลังทั้งในแง่ความคิด และทรัพยากรของประเทศ เพื่อสะสมพลังอำนาจให้ประเทศสามารถพึ่งตนเองได้ หรือสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ (ไพบูลย์ แจ่มพงษ์, 2542 : 12)

การบริหารแบบศูนย์รวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ซึ่งเหมือนกับระบบบริหารราชการของ หน่วยงานต่าง ๆ ทำให้ผู้ปฏิบัติคอยรับคำสั่งจากส่วนกลาง จึงขาดการมีส่วนร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมทำ ส่วนสายบังคับบัญชามีหลายระดับ มีขั้นตอนการทำงานที่ซ้ำซ้อน นอกจากนี้ยังขาดเอกภาพด้านนโยบาย และการบริหารมีหน่วยงานบริหารการศึกษามากเกินไป ขาดการประสานงานทั้งด้านนโยบายและการปฏิบัติ หน่วยงานทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ มีการกำหนดนโยบายของตนเอง และหลายกรณีที่เป็นกรกำหนดนโยบายการศึกษาตามแนวทางของแต่ละพรรคการเมือง ประเด็นปัญหาเรื่องเอกภาพ ปราบกฏชัดเจนเมื่อมีรัฐมนตรีที่กำกับแต่ละหน่วยงานมาจากต่างพรรค หรือบางครั้ง แม้มาจากพรรค เดียวกัน ก็ไม่ได้ประสานให้เป็นนโยบายของประเทศ เพื่อให้การจัดการศึกษาของชาติมีเอกภาพและดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ จึงมีการตราพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ขึ้น ใช้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาโดยตรง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544 : 18) กระแสการปฏิรูปการศึกษาที่เกิดขึ้นในต่างประเทศทั้งก่อนหน้าและขณะนี้ เป็นสิ่งยืนยันได้ว่า สังคมโลกทั่วไปได้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษา รวมทั้งความมุ่งหมายที่ต้องการเห็นการศึกษามีคุณภาพ มีศักยภาพ และมีพลังเพียงพอในการทำหน้าที่ในกระบวนการพัฒนาคุณภาพสมาชิกของสังคมด้วยรูปแบบวิธีการต่าง ๆ รวมตลอดไปถึงการสร้าง องค์ความรู้และปัญญาให้แก่สังคม ล้วนแต่เป็นไปเพื่อเป็นฐานไปสู่การพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศทั้งสิ้น ด้วยผลกระทบที่ผสมผสานและเชื่อมต่อกันจากการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องแรงกดดันและความท้าทายของระบบเศรษฐกิจที่ต้องการอาศัยฐานความรู้ ภาวะวิกฤตและการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสื่อสารและสารสนเทศ ความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ ๆ รัฐบาลจึงได้กำหนดเป็นนโยบายปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ ดังที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ได้ประกาศต่อที่ประชุมเรื่องวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา : วาระแห่งชาติว่า เราต้องคิดอะไรที่หลุดโลก แล้วปรับกระบวนการศึกษาเป็นองค์รวม โดยให้เรื่องศาสนาศิลปะวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ดังนั้น ทุกอย่างที่เราพบเห็นจะสามารถเรียนได้ทั้งหมด โดยครูเป็นผู้ทำหน้าที่คอยอำนวยความสะดวก (Facilitator) สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหา

สำคัญและเป็นปัญหาใหญ่ที่จะต้องดำเนินการต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ. 2544 : 30)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งที่
รับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาตามข้อกำหนดของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 รวมทั้งนโยบายของ
กระทรวงศึกษาธิการ กำกับ ติดตาม นิเทศ ประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาใน
สังกัด และเพื่อให้การจัดการศึกษาประสบความสำเร็จและมีคุณภาพ จึงได้กำหนดเป็น
นโยบายว่า ให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยการปฏิรูปกระบวนการ
เรียนรู้ ให้เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และให้
เป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยการกำหนดเป้าหมายและทิศทางของการปฏิรูป
กระบวนการเรียนรู้ คือพัฒนานักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และ
สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม มีจริยธรรม และดำรงชีวิตตามวิถีชีวิตแบบไทย สามารถ
ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1
ทุกแห่งได้นำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2545 และนโยบายการปฏิรูปสู่การปฏิบัติ แต่การพัฒนาคุณภาพนักเรียนที่ผ่านมาจนถึง
ปัจจุบัน ยังไม่ปรากฏชัดเจนว่า มีองค์ประกอบใดบ้างที่มีความสำคัญมากน้อยและสามารถ
พัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่งและเป็นคนที่มีความสุข ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัย
ในฐานะที่เป็นครู จึงมีความสนใจศึกษาองค์ประกอบที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 เพื่อใช้เป็น
ข้อเสนอแนะและแนวทางสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษ
มหาสารคาม เขต 1 ในการวางแผนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ปรับปรุง พัฒนาการเรียน
การสอนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับ ปฏิบัติการจัดองค์ประกอบที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน
ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษ
มหาสารคาม เขต 1 ทั้งโดยรวมและรายด้าน

2 เพื่อเปรียบเทียบระดับ การจัดองค์ประกอบที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระหว่างสถานศึกษาขนาดต่างกัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ทั้งโดยรวมและรายด้าน

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

สมมติฐานการวิจัย

สถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน มีการจัดองค์ประกอบที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 แตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับ การจัดองค์ประกอบที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพ นักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต ตามกรอบแนวคิดในการศึกษาของรุ่ง แก้วแดง (2544 : 9) องค์ประกอบ 7 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านกระบวนการเรียนรู้
3. ด้านสื่อและเทคโนโลยี
4. ด้านกิจการนักเรียน
5. ด้านอาคารสถานที่
6. ด้านการบริหารงานทั่วไป
7. ด้านแหล่งเรียนรู้และชุมชน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2549 จากสถานศึกษาจำนวน 284 แห่ง รวมทั้งสิ้น 3,433 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. 2549 : 1-5) จำแนกเป็น

1.1.1 สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 2,660 คน

1.1.2 สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 428 คน

1.1.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 133 คน

1.1.4 สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 212 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดโดยใช้เกณฑ์ในการคำนวณ จำนวนกลุ่มประชากรกลุ่มตัวอย่าง 15% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 514 คน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 34-35)

1.2.1 สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 399 คน

1.2.2 สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 64 คน

1.2.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 20 คน

1.2.4 สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 31 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกเป็นขนาดสถานศึกษา

2.1.1 สถานศึกษาขนาดเล็ก

2.1.2 สถานศึกษาขนาดกลาง

2.1.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่

2.1.4 สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การจัดองค์ประกอบที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ตามกรอบแนวคิด 7 ด้าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดองค์ประกอบ หมายถึง การจัดบุคคล วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งต่าง ๆ ที่สนับสนุนเกื้อกูลต่อการจัดการศึกษาหรือสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ เป็นคนดี คนเก่ง และเรียนอย่างมีความสุข ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 ด้าน

1.1 ด้านบุคลากร หมายถึง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง นักเรียน

1.2 ด้านกระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษา

1.3 ด้านสื่อและเทคโนโลยี หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ นวัตกรรมที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ห้องสมุด รวมถึงสภาพแวดล้อมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

1.4 ด้านกิจกรรมนักเรียน หมายถึง นโยบายและแผนงานเพื่อส่งเสริมพัฒนาการนักเรียน การจัดสวัสดิการ และการแนะแนว

1.5 ด้านอาคารสถานที่ หมายถึง การจัดอาคารเรียน อาคารประกอบในการเรียนรู้ สภาพบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

1.6 ด้านการบริหารงานทั่วไป หมายถึง กระบวนการบริหารสถานศึกษา และงานพื้นฐานของระบบองค์การที่ต้องมี เป็นงานประจำทุกประเภท เช่น งานธุรการ งานสารบรรณ งานการเงิน – การบัญชี และงานพัสดุ งานประชาสัมพันธ์ งานรักษาความปลอดภัย

1.7 ด้านแหล่งเรียนรู้และชุมชน หมายถึง การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการจัดแหล่งเรียนรู้

2. สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดทำการสอนการสอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พุทธศักราช 2544 ซึ่งจำแนกเป็น 4 ขนาดตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2548 : 38)

- 2.1 สถานศึกษานขนาดเล็ก (นักเรียนไม่เกิน 300 คน)
- 2.2 สถานศึกษานขนาดกลาง (นักเรียนตั้งแต่ 301 – 1,000 คน)
- 2.3 สถานศึกษานขนาดใหญ่ (นักเรียนตั้งแต่ 1,001 – 2,000 คน)
- 2.4 สถานศึกษานขนาดใหญ่พิเศษ (นักเรียนตั้งแต่ 2,001 คนขึ้นไป)

3. ครู หมายถึง ข้าราชการครูที่ทำการสอนในสถานศึกษานขั้นพื้นฐาน ตามพระราชบัญญัติการศึกษานขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานมหาสารคาม เขต 1

4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานมหาสารคาม เขต 1 ประกอบด้วย กิ่ง อำเภอนชนม อำเภอนเมือง อำเภอนกันทรวิชัย อำเภอนเชียงยืน อำเภอนโกสุมพิสัย อำเภอนกุฉรัง และอำเภอนแกด้า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะเป็น

เป็นข้อเสนอนและแนวทางสำหรับสถานศึกษานขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานมหาสารคาม เขต 1 และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการวางแผนการจัดการศึกษานให้มีคุณภาพ ปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY